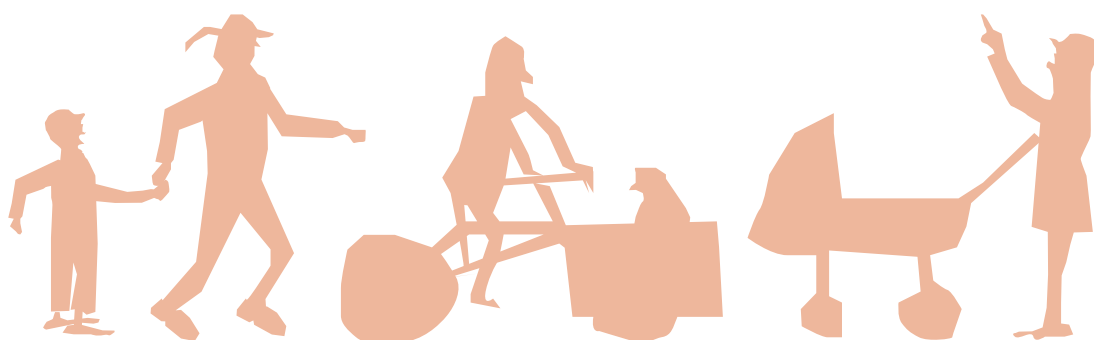

Folk om Longyearbyen som fysisk ramme

Fokusgruppe 01

Foreldre

Mai 2020

Bakgrunn

Våren 2020 utførte LPO Arkitekter i Longyearbyen i samarbeid med Svalbard Social Science Initiative (SSSI) et prosjekt for å finne ut hvordan Longyearbyens innbyggere oppfatter og bruker byen, og hvilke behov og ønsker de har for stedet.

Målet var å få fram ulike stemmer og slik bidra til et kunnskapsgrunnlag om byen og samfunnet som kan fungere som et fundament for framtidig utvikling av byen vår.

Prosjektet inngår i en behovskartlegging som er en del av det selvinitierte prosjektet **Rett Plass Rett Form** til LPO, støttet gjennom Designdrevet innovasjonsprogram (DIP) av DOGA (Design og arkitektur Norge).

Vi utførte **ni fokusgrupper, strukturerte gruppeintervju**, med ulike grupper i byen, og snakket med til sammen 39 personer. Vi jobbet også interaktivt med kart som en del av samtalene.

Selv om det opprinnelige fokuset i samtalene lå på det fysiske bymiljøet, utviklet samtalene seg til å også omhandle sosial realiteter i byen, og **koblingen mellom det fysiske og det sosiale ble tydelig**.

I disse heftene presenterer vi resultatene av samtalene og håper på denne måten å kunne skape et engasjement for byen vår!

Deltakere

6 foreldre: 4 norske, 2 fra andre land

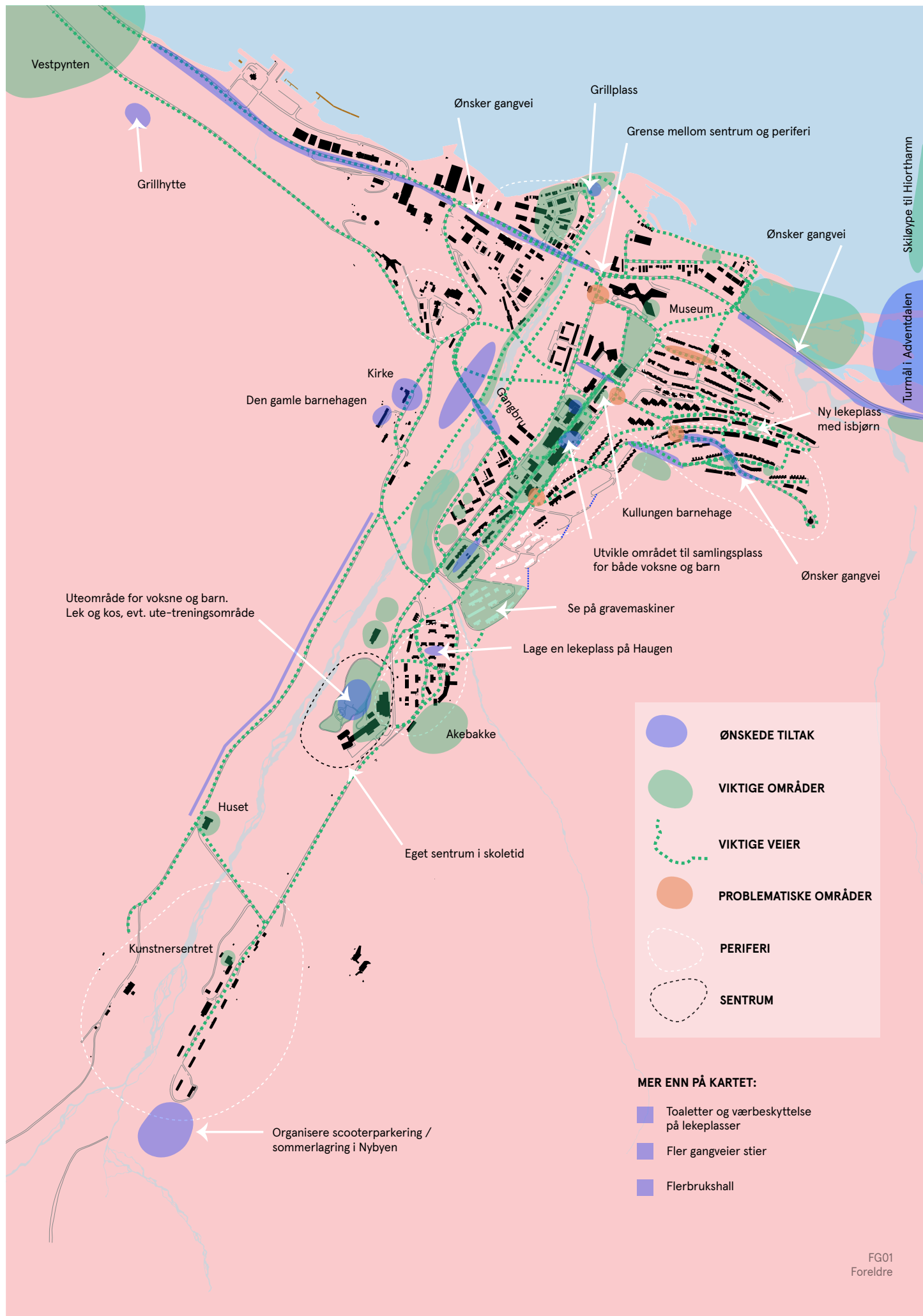
Botid på Svalbard: 20 år, 15 år, 8 år, 7 år, 4 år, <1 år

Gjennomsnittlig botid: 9 år

Antall barn: 14 barn i alderen 1–18 år

Jobb: forskning (1), reiselivsbransjen (1), statlig jobb (2), hjemmekontor (2)

*Folk har forskjellige behov i forskjellige faser av livet.
Den første fokusgruppen vår viser hvilke behov foreldrene identifiserer.*

Kart

Under samtalene ble det delt ut kart over Longyearbyen der deltakerne kunne tegne inn viktige områder, problematiske områder og ønskede tiltak. Kartet til venstre er et samlekart for denne gruppa.

Foreldrene bruker hele byen og hele veisystemet. De er opptatt av tilgjengelighet, møteplasser, trafiksikkerhet og nære turområder, og ønsker seg flere gangveier, sykkelstier og fortau.

Beskrivelser av byen

en levende by i stadig endring

folk bor ganske tett en liten by på liten plass med mange urbane preg

aldri stille, både med mennesker og bygging

rotete

litt få møteplasser

kort vei overalt – deilig for familier

det fins ikke et felles prosjekt

fascinerende, fantastisk og tilgjengelig natur rundt byen

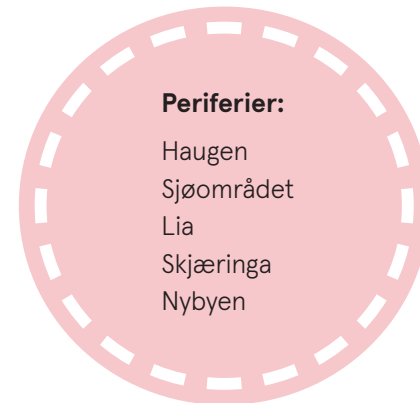
bitteliten, sjarmerende og rolig landsby med lite trafikk, men oppstykket

Bruk av byen, sentrum vs periferi

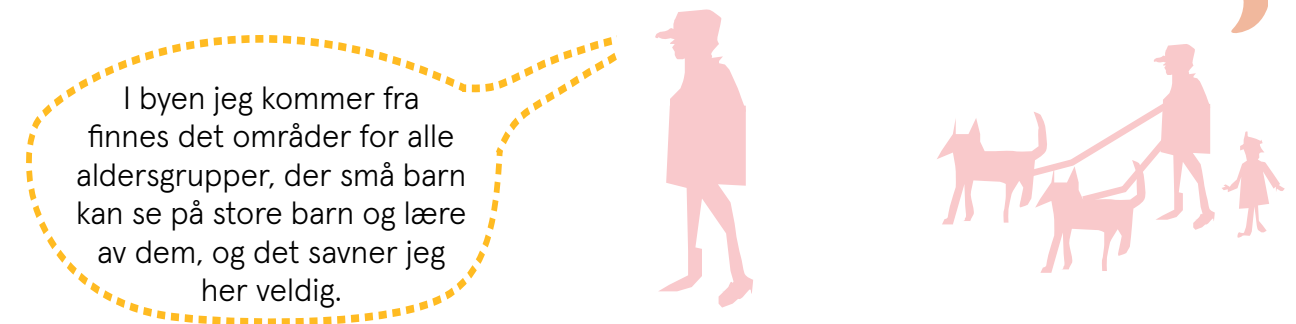
Sentrale og offentlige steder, mye brukte møteplasser

- Skole- og Hallen-område (i skoletid)
- Skiløypa
- Området rundt Lompensenteret, butikken og Kulturhuset, inkl. rampa
- Biblioteket
- Rabalder
- Gågata
- Lekeplassen på Elvesletta Syd
- Den nye lekeplassen i vei 232
- Sjøområdet ved søppelhytta
- Huset
- Kirka
- Svalbard Museum
- Kunstnersenteret i Nybyen
- Skøytebanen

Problematiske steder og veier

- Gruvedalen, særlig Vei 238 og 232
- Krysset Vei 400/600 (Adventveien) både mot hundegården og flyplassen
- Hilmar Rekstens vei
- Krysset på Blåmyra ved Kullungen
- Krysset på vei 500 ved Radisson og UNIS
- Veien opp til Skjæringa

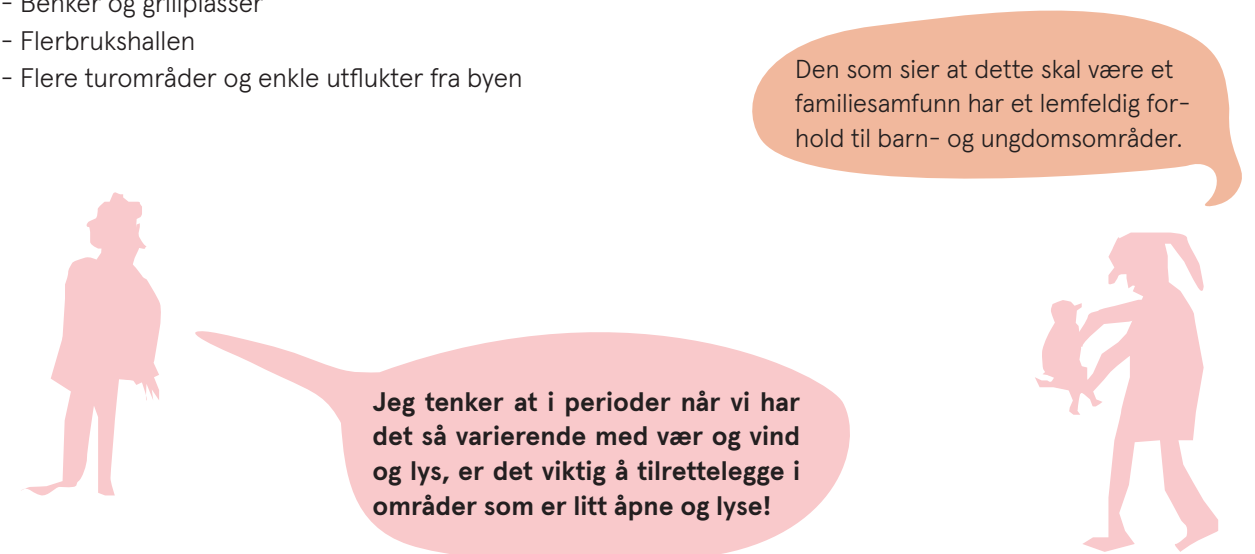
Områder som burde utvikles

- Skole- og Hallen-området
- Området mellom sentrum og Skjæringa
- Sjøområdet
- Gågata i retning sør (vei 219 og videre)
- Snarveien ved siden av slalombakken fra 230 opp til Gruvedalen
- Skjæringa, Burmaveien og området rundt gamle barnehagen
- Elvepromenaden

Hva burde man prioritere

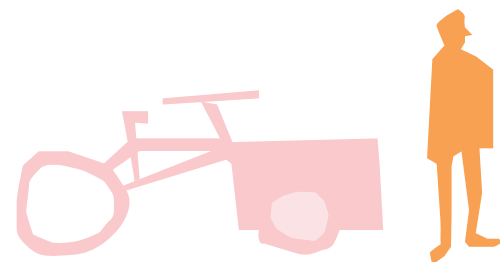
- Barnesikkerhet (veier, kryss og lekeplasser med toaletter)
- Sykkeltrafikk
- Gangstier
- Klarhet over scooter- og bilveier
- Scooterparkeringsplasser
- Benker og grillplasser
- Flerbrukshallen
- Flere turområder og enkle utflukter fra byen

Transportmidler

Jeg bruker sykkel en del, jeg går nok mer enn jeg sykler, men jeg kjører nok mest bil dessverre. Jeg er helt enig at det er korte avstander og at man i utgangspunktet burde gått eller syklet mere enn kjørt bil, og så prøver jeg å tenke hvorfor jeg gjør det fordi det går egentlig nesten ikke så veldig mye fortere heller, men jeg tror også at det er den følelsen av at det er litt stress i det man driver med å gå langs disse veiene og kryssene. Så egentlig på en måte blir det litt bekvemmelighet at man kjører bil, uten at det er særlig bra.

Hvorfor bruker vi mye bil? Jeg tror det er mye klær av og til, kaldt og mørketid har gjort meg litt skeptisk til å sende barn ut alene.

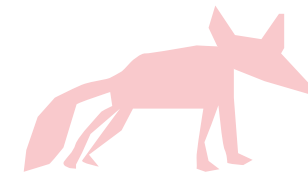
Jeg bruker veldig mye bil. Jeg er lat. Men – hadde det vært mer tilrettelagt for sykkel, så hadde jeg gjort det.

Byens framtid

Veldig mye av de godene vi har gjennom arbeidsgiver gjør at det kanskje ikke blir så mye til gode. Man kunne tenke noe mer fremtidsrettet i en liten byen som vi er i. Hvis jeg skulle ønske meg en ting da er det at man hadde fått bilbruken markant ned.

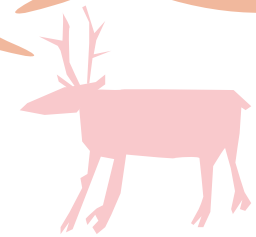
Det blir ikke den følelsen av å bo i en dal lenger. Man bor i en drabantby med mye hus rundt seg.

Hvor mange kan man putte i denne byen?

Man begynner å nå et maks-tak.

Det med bil inn og ut, det er bekymringsfullt...

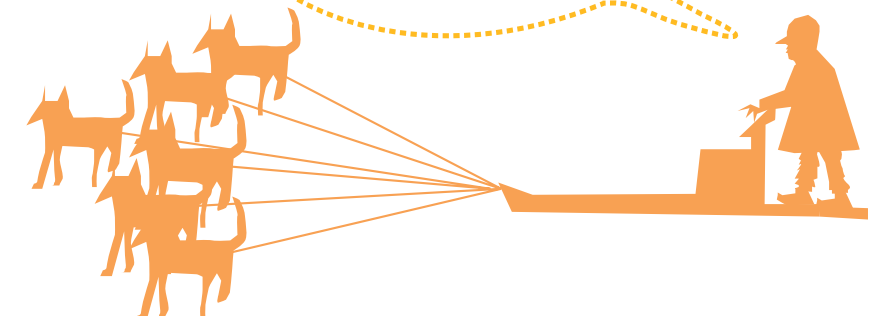

Longyearbyen kan være et sted der man kan bruke mindre bil. Sann som det er i dag syns jeg det er vanskelig.

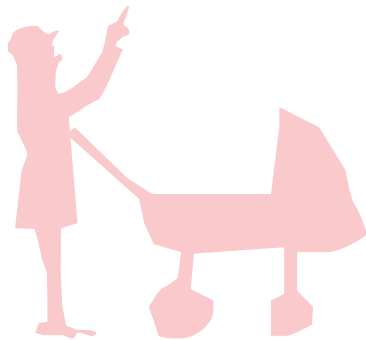
Jeg ønsker at de flytter den store og tunge industrien ut mot flyplassen på Hotellneset slik at følelsen av å ankomme i en industri som vi alle får når vi kommer fra flyplassen, forsvinner.

De må gjøre det lettere for oss sånn at vi tar de riktige valgene.

Hvordan tror du at Longyearbyen vil se ut når våre barn er voksne?

Dessverre er jeg nok pessimistisk. Jeg tror at vi blir for mye folk her oppe, jeg tror at politikerne ser veldig kort, det vil si at vi får mer fortettning, vi får høyere hus, jeg tror ikke vi kommer et sted via bilbruken. Jeg ser dessverre ikke så optimistisk på at vi får Longyearbyen til et hyggelig familiesamfunn med lave bygninger og mange gåstier, og som tar vare på naturen i nærområdet.

Problemet er at folk kommer og er her så kort. Og veldig mange setter seg og nytter dette bare til seg selv i løpet av sin toårsperiode. Det skaper ikke et godt bomiljø på lang sikt så jeg tror at hvis det skal bli en endring, må staten dirigere oss og bestemme at vi skal være et grønt samfunn. Jeg tror det er mange makthungrige mennesker som har så kort perspektiv.

Jeg skulle ønske at vi klarte å bo her på en god måte med turisme – hvordan man skal løse det aner jeg ikke. Å finne en balanse der er en drøm!

Jeg vet ikke om jeg tror, men jeg håper at det kommer noen som er tøffe nok til å dundre gjennom at det her skal bli et grønt sted. Vi har en unik mulighet, vi er litt i vår egen boble, vi skal være et foregangsted. Det å kunne ha et skikkelig, ordentlig prosjekt på det og se hva skjer da. Man kunne virkelig dundre på og tørre, fordi det handler om det.

Jeg håper at vi klarer å ta vare på noen av tegnene på gruvesamfunnet!

Jeg har lite tro men et like stort ønske om å få til noe, men jeg tror ikke på det, for å være helt ærlig, etter å ha bodd her en stund. Jeg har mistet tiltroen.

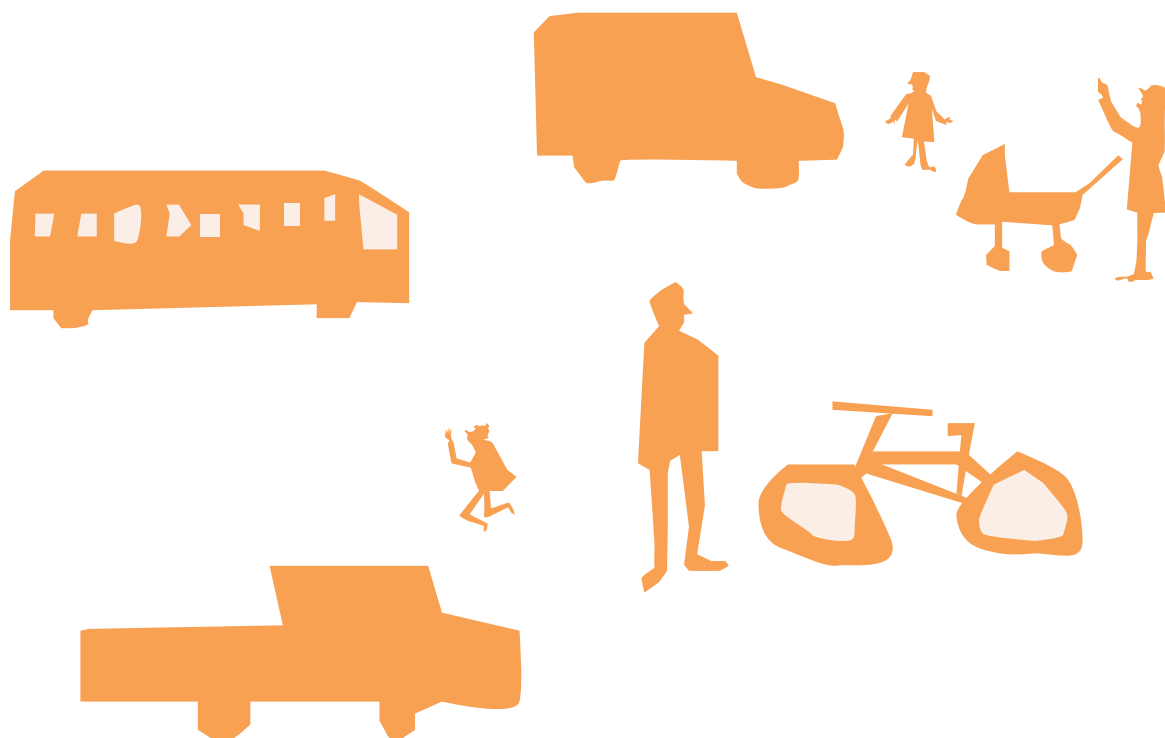
Gjennomgående temaer i diskusjonen

Trafikk, lekeplasser og sikkerhet

Gruppen så byen som tvetydig (tilsynelatende positive og negative sider). Det fantes en generell følelse av at den nylige utviklingen fører til en tettere og mer rotete by. Gruppen var enige om at offentlige møteplasser der barn kan møtes uavhengig av alder mangler, og at det trengs flere nærliggende områder for korte turer med grillmuligheter. Bil- og snøscootertrafikk oppfattes som altfor tung og farlig for familier med barn, og gruppen mente at sykling bør støttes mer når det gjelder infrastruktur.

Gruppen var klar over ulike boligforhold og tilgang til goder som påvirker byen (f.eks. gratis biler), men fokuserte mer på behovet for å utvikle områder og fasiliteter (f.eks. en flerbrukshall) som er nyttige for alle. Folk i gruppen syntes at både innendørs og utendørs offentlige møteplasser, bedre lekeplasser og mer gjennomtenkte turruter vil gjøre stedet mer attraktivt for familier. Det er et ønsket mål. Folk delte inntrykket av at det mangler en felles strategi for hvordan man kan utvikle byen, og at enkeltpersoner bare legger til rette selv.

Foreldrene som har bodd her lenge var klar over problemet med gjennomtrekk og mente at å ta vare på bymiljøet trenger langvarig engasjement. De som har bodd her lenger var mer kritiske og pessimistiske enn de som kom for noen år siden.

Takk til alle deltakere!

R E T T
P L A S S
R E T T
F O R M
lpo

+

SSSI